

Prædiken til Juledag 2021

”Drej kun universet helt omkring / vend kun op og ned på alle ting / jorden med thi den er falsk og hul / rør blot ikke ved min gamle jul.” Sådan synger vi i julesangen ”Sikken voldsom trængsel og alarm” Rør blot ikke ved vores gamle jul. Det er der ingen der skal. Røre ved den jul som vi kender. I juletiden skal alting være som det plejer. Som det altid har været. Julen er traditionernes tid. Traditionerne holder vi fast i. Og er det ikke som om de får en særlig værdi og betydning for os, når alting omkring os forandres? Nu, hvor vores verden er blevet en anden. Og vi bliver bange for, hvordan alting skal gå. Så har vi brug for, at der er noget der er som det plejer at være. Noget, der ikke laves om på. Det genkendelige. Traditioner som vi måske bærer med os fra vores barndoms jul. Skaber tryghed. Ro. Julen er en modvægt imod den tendens i tiden, der handler om, at vi skal nytænke, nyskabe være innovative og omstillingsparate. Julen er et frikvarter. Et pusterum. Hvor tiden kan få lov til at stå stille. Hvad der også hører med til vores gamle jul det er, at vi skal være sammen. Mødes. Julen er familiernes tid. Sådan er det. For

nogen kan det være noget af en udfordrende opgave overhovedet at finde ud af at være sammen. For det er der mange der er alt for lidt. Der er mange, der er kommet ud af træning med at være sammen. I længere tid af gangen. For vi lever hver vores liv. Børnene lever deres og forældrene deres. Ægte og skærmfrit samvær - fælles familietid er blevet en sjældenhed. Alligevel har vores relationer til hinanden betydning. Det mærker vi her i juledagene. Hvor det gør ekstra ondt, hvis vi savner nære og betydningsfulde relationer til andre. Hvis vores relationer til hinanden er gået i stykker. Hvis vi er kommet på kant med hinanden. Ikke kan tåle at være i stue sammen. Hvis et familie fællesskab har udviklet sig til en skyttegravs krig. Er der nogen vi savner så mærker vi også det særlig stærkt her i juletiden. Vi tænker kærligt på dem, der var her engang. Hvad lever vores nære relationer af? At vi prioriterer at være sammen. Øver os i det. At vi mødes og taler sammen. Vores ord er vigtige. Det er ikke ligegyldigt hvad vi siger til hinanden. Vores ord kan gøre en verden til forskel. Ord kan være grimme og grove. Onde. Hjerteløse. Ord kan såre. Bryde ned. Slå i stykker. Ord kan også

være smukke og gode. Hjertelige. Ord kan bygge op. Kalde glæden frem. Tænde håb. Ord kan skabe forandring. Vores ord skaber den virkelighed vi lever i. Sådan var det også dengang. I begyndelsen. Gud skabte vores virkelighed vores verden med sine ord. Gud talte ind i mørket. "Der skal være lys. Og der blev lys. I Guds ord var der skaberkraft. Livskraft. Gud talte og livet blev til. Det er begyndelsen på det hele, skabelsens morgen Johannes har i tankerne, da han skriver sine smukke og dybe, højtidelige indlednings ord til sit evangelium. Som vi har lyttet til denne tyste og fredfyldte juledags morgen. Julens budskab for viderekomne. Johannes fortælling er en ganske anden end den fortælling vi hørte i går. Hos Johannes er der ingen hellig familie, ingen hyrder, ingen engle. Johannes taler om ordet. Ikke et hvilket som helst ord. Læg mærke til hvad Johannes siger om ordet: Han var i begyndelsen hos Gud. Ikke det. Men han. Hvem er det Johannes tænker på her? Det er Kristus. Vi siger måske uden at tænke nærmere over det, at vi tror på: Jesus Kristus. Men hvad betyder det, når vi kalder Jesus for Kristus? Det er mere end hans efternavn. Det betyder, at Jesus er Guds

udvalgte. At han er Messias. Men der er mere at sige om hvem Kristus er. Johannes fortæller os om ham i dag: "Alt blev til ved ham og uden ham blev intet til af det som er." Hvordan skal vi forstå det? Læser vi et andet sted i vores NT så siger Paulus: "For gennem sin søn har Gud skabt alt i himlen og på jorden. Selv var han til før alt andet og alting består på grund af ham." De to har været sammen om at skabe. Gud og Kristus. Derfor er det også Gud siger: Lad os skabe mennesker i vores billede så de ligner os. Han siger jo netop ikke: "Lad mig skabe mennesker i mit billede så de ligner mig" Johannes ved, at ordet som er Kristus var hos Gud, før alting begyndte. Som en del af Gud selv. Da Gud skaber verden skaber han først lyset. Men har I tænkt over, at det først er langt senere på den fjerde dag, at Gud skaber månen og solen og stjernerne? Kristus er altså det lys som verden blev til i. Engang. Kristus er den guddommelige skaberkraft. Guds livgiver. Der har givet liv til alt hvad der lever og ånder, vokser og gror i vores verden. På et tidspunkt, hvor mørket i verden havde fået for meget magt. Ønskede Gud at give verden en ny begyndelse. Som på skabelsens morgen. Og derfor

besluttede han, at Kristus, livgiveren, skulle blive et menneske. Tage bolig iblandt os. Det skete med Jesus. Vi hørte englens ord i går: ” I dag er der født jer en frelser i Davids by, han er Kristus Herren.” Hvad betyder det, at Jesus er Kristus? Det betyder at. I mennesket Jesus brænder Guds lys. I ham bor Guds skaberkraft. Guds vilje til at skabe liv. I Jesus møder vi Guds herlighed. Som der står: ” Og vi så hans herlighed. En herlighed som den enbårne har den fra Faderen. Fuld af nåde og sandhed.” Johannes har forstået sandheden om, hvem Jesus er. At han er meget mere end en lille baby i et fodertrug. I Jesus, det liv han levede, hver gang han greb ind i menneskers liv og gjorde alting godt så så man glimt af Guds herlighed. Også i vores liv lyser Guds herlighed. Når Jesus taler til os. ”Lyset det sande lys som oplyser ethvert menneske var ved at komme til verden.” Skriver Johannes. Det sande lys. Jesus Kristus. Er nu kommet til verden. Vores verden. Han lyser op i vores liv. Når han kommer til os i sin ånd. Når han taler til os. Lyset fra ham baner sig vej alle vegne selv der, hvor det er allermest mørkt. Lyset fra ham finder vej også til det mørke som vi bærer på indeni. Lyset fra

ham stråler ind igennem hjertesorgen. Igennem frygten for i morgen. Vi ved, at det lys, der kommer fra ham kan intet mørke i verden få bugt med. Nogensinde. Glædelig Jul. Amen. Ære være faderen og sønnen og Hå som det var i begyndelsen så nu og altid og i al evighed. Amen